

Proposta de sessió del xerrem per participar en el concurs de microrelats organitzat per la CAL

Atenció! Llegeix aquesta proposta després d'haver llegit [les bases del concurs](#).

Objectiu: participar en el concurs en la modalitat oral, exclusiva per als xerres dels grups xerrem i que té diversos premis.

Es tracta de gravar un relat breu que tingui un cert interès, d'una durada igual o inferior a dos minuts.

Els guies i les guies poden ser-ne promotors molt fàcilment en aquells grups on considerin que els xerres es veuran capaços de narrar alguna història en català i amb sentit, encara que hi hagi elements a millorar.

Vet aquí la proposta d'una sessió d'hora i mitja amb la qual tant els xerres que hi vulguin participar com els que no, traurien profit de les activitats que s'hi facin.

20 primers minuts

Caldria explicar que l'activitat principal serà trobar-se en petits grups (màxim de 4 components, però podrien ser parelles) per tal de trobar una narració, una història o un relat per a cada component del grup. I que després de la reunió per grups cadascú explicarà la història que ha preparat, que ha de ser breu i no ha de passar de dos minuts! Si és més breu i té molt d'interès, encara millor.

El/la guia dedica uns minuts a donar pistes perquè els xerres tinguin punts en què pensar a l'hora de generar els relats.

A continuació hi ha una sèrie d'exemples i idees per pensar amb possibles relats:

- Un canvi en la vida d'una persona en passar per alguna experiència:
Exemple d'un esquema de narració: un adolescent molt gamberro, d'un barri perifèric, va participar en una cursa de muntanya que organitzava l'esplai del seu barri. Li va agradar tant l'ambient d'allà que quan va ser major d'edat, va decidir viure-hi. Avui és tot un altre.
- Unes circumstàncies totalment inesperades i fortuïtes que van ser decisives en la vida d'una persona.
Exemple d'un esquema de narració: "Em vaig casar amb l'home que em va ajudar el dia que vaig tenir un accident de cotxe i em va acompanyar a urgències".
- Uns fets que van tenir un final sorprenent i que potser ens van fer reflexionar.
Exemple d'un esquema de narració: "Hi havia una dona pidolaire en un barri. Duia un carretó amb llaunes de tonyina. Dormia en un caixer automàtic. Va morir. La sorpresa va ser quan van veure que dins les llaunes de tonyina no hi havia tonyina, estaven plenes de monedes i bitllets. Tots els diners sumaven una xifra de 20.000 euros".
- La superació d'una dificultat que posava en perill persones i condicions humanes.
Exemple d'un esquema de narració: Vam sortir d'excursió al Montseny. A mitja muntanya ens vam perdre a causa de la boira. Vam passar la nit arraulits i fent pinya en un racó de bosc. Al matí tot era clar. Érem a pocs metres de la pista que havíem perdut.
- Una experiència trista que ens farà conscients de la nostra debilitat humana.
Exemple d'esquemes de narració: la petita història d'un gos volgut i, després, abandonat; l'acompanyament terminal d'una persona estimada, com pot ser un avi o una àvia; la solitud d'una persona gran del barri; etc.

- Facècies divertides, ocorregudes en moments d'esplai, disbauxa, festa...

El/la guia podria llegir alguna de les dues narracions d'exemple, d'un minut i mig de durada. Cal indicar que es fixin en les parts del relat més que en la qualitat o no del text: l'ordre de les accions, el manteniment de l'interès, etc. Aquí hi ha dos exemples.

Ahir vaig estar amb l'Orlando i la seva dona a Son del Pi, un poblet remenut del Pirineu, prop de la Vall d'Aran. Fa 10 anys que hi viu i em va explicar que treballa de guia d'alta muntanya als estius i de monitor d'esquí als hiverns. Vam recordar amb emoció com ens vam conèixer, fa prop de 30 anys, en una ruta d'alta muntanya en què vam participar ell i jo amb altres nois del barri de la Pau, de Barcelona. Ell aleshores era un adolescent i era un tot personatge temut pels veïns, un nen gamberro, agressiu i malcarat. Nois, la muntanya el va girar com un mitjó! El darrer dia de la ruta, a Vielha, a l'hora d'agafar l'autobús de tornada, va llençar la motxilla, es va agafar a un arbre que hi havia a la vorera i va dir que no pujava. Vam necessitar reforços per arrencar-lo d'allà. Finalment no va tenir més remei que venir amb nosaltres. Quan va ser major d'edat, però, ja estava vivint a València d'Àneu servint uns pagesos i dormint en una pallissa. Ahir em va acabar d'explicar el que no sabia: com s'havia trobat a si mateix en l'ambient d'alta muntanya, com va anar trencant amb els amics, com va ser capaç de recollir diners i com, un bon dia, sense dir res a ningú, va agafar l'autobús de pujada i va fer estada prop de Vielha. Fins ara.

Fa 10 minuts que ens hem separat al replà de l'escala que comunica amb les dues andanes del metro. Ell ha continuat baixant cap a l'esquerra i jo cap a la dreta. Hem trencat. No ens trucarem mai més. No ens parlarem més. No ens veurem més. No. La cavitat de l'escala que baixa m'ha semblat més fosca que mai. Fosca com jo mateixa.

Un cop a baix, cap metro en aquesta via ni en l'altra. Ens hem hagut de mirar per força, perquè estàvem de cara. Impossible descriure el terrabastall del meu cor. I suposo que també el del seu. Com trigava el primer metro! Ens hem tornat a mirar i els dos teníem els músculs de la cara contrets; es notava. Per fi ha arribat el seu. Ha estat com una cortina, com el "The end" de les pel·lícules: ha desaparegut entre la gent i els vidres bruts. Quan ha acabat de passar el darrer vagó, hi havia buidor allà davant i un intens desig de plorar dintre meu.

Dins del metro he trobat al seient davant d'una parella d'avis. Estan tranquils. Ella té la mà recolzada sobre la cuixa d'ell. De primer ni els he vist. Ara m'hi he fixat i estic veient davant meu tot allò que anhelava de sentir amb ell i que no ha estat possible: havíem viscut mirant-nos massa l'un a l'altre i hauríem d'haver viscut donant-nos la mà i mirant endavant. Com ells. No saben que m'estan donant una lliçó. Potser la més decisiva de la meva vida.

30 minuts

Durant la trobada de petits grups, el/la guia hauria d'estar present per assessorar, animar, suggerir...

40 minuts

En acabar, els xerraires expliquen, un per un, què han pensat i com és la seva narració.

El/la guia demana qui es veu amb cor de presentar-se al Concurs. Hauran de pensar en un títol i els caldrà preparar el relat a casa seva, gravar-lo amb aplicació de veu del mòbil i enviar l'arxiu de veu a la CAL o assistir un dia determinat al punt en què es faran les gravacions. Allí seran rebuts un per un i tindran ocasió de fer algun assaig abans de la gravació definitiva.

Els punts i els horaris de gravació es poden establir a Barcelona, a la seu de la CAL (C/Olzinelles, 118), una tarda de 16.30 a 20.30h. Abans de venir a gravar és necessari concretar dia i hora a través del correu junts@cal.cat o telèfon 93 415 90 02.